

Spojené veci C-222/05 až C-225/05

J. van der Weerd a i.

proti

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(návrh na začatie prejudiciálneho
konania podaný College van Beroep voor het bedrijfsleven)

„Poľnohospodárstvo — Boj proti slintačke a krívačke — Smernica
85/511/EHS — Vzatie do úvahy ex offio práva Spoločenstva vnútroštátnym
súdom — Procesná autonómia — Zásady ekvivalencie a efektivity“

Návrhy prednesené 1. marca 2007 — generálny advokát M. Poiares Maduro . . . I - 4236
Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 7. júna 2007 I - 4249

Abstrakt rozsudku

*1. Prejudiciálne otázky — Prípustnosť — Obmedzenia
(Článok 234 ES)*

2. *Právo Spoločenstva — Žaloba — Vnútroštátne procesné pravidlá*
(Smernica Rady 85/511, zmenená a doplnená smernicou 90/423, články 11 a 13)

1. Pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Spoločenstva položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť a ktorých presnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Zamietnutie návrhu vnútroštátneho súdu Súdny dvorom je možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sa mu položili. Uvedená prezumpcia relevantnosti nemôže byť vyvrátená samotnou okolnosťou, že jeden z účastníkov konania vo veci samej popiera určité skutočnosti, ktorých presnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať a od ktorých závisí vymedzenie predmetu tohto sporu.

(pozri body 22, 23)

2. Právo Spoločenstva neukladá vnútroštátnemu súdu v súdnom konaní týkajúcom

sa zákonnosti správneho aktu vo vzťahu k dôvodom vychádzajúcim z porušenia článkov 11 a 13 smernice 85/511 o zavedení opatrení spoločenstva na boj proti slintačke a krívačke, zmenenej a doplnenej smernicou 90/423, povinnosť nastoliť *ex officio* dôvod založený na porušení ustanovení predpisov Spoločenstva, keďže si to nevyžadujú ani zásada ekvivalencie, ani zásada efektivity.

Na jednej strane totiž, pokiaľ ide o zásadu ekvivalencie, uvedené ustanovenia smernice neurčujú ani podmienky, za ktorých možno začať konania v oblasti boja proti slintačke a krívačke, ani orgány, ktoré sú v ich rámci príslušné stanoviť rozsah práv a povinností osôb podliehajúcich súdnej právomoci, takže ich nemožno považovať za rovnocenné vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, ktoré sú samotným základom vnútroštátnych konaní, keďže definujú podmienky, za ktorých možno začať tieto konania, a orgány, ktoré sú v ich rámci príslušné určiť rozsah práv a povinností osôb podliehajúcich súdnej právomoci. Na druhej strane zásada efektivity nebráni vnútroštátnemu ustanoveniu,

ktoré znemožňuje vnútroštátnym súdom uviesť *ex officio* dôvod založený na porušení ustanovení Spoločenstva, pokiaľ by ich skúmanie tohto dôvodu nútilo vzdať sa pasivity, ktorá im prináleží, tým, že by vyšli z rámca sporu vymedzeného účastníkmi konania a opreli by sa o iné skutočnosti a okolnosti ako tie, na ktorých účastník konania, ktorý má záujem na uplatnení uvedených ustanovení, založil svoj návrh. V takomto konaní zásada efektivity neukladá vnútroštátnym súdom povinnosť nastoliť *ex officio* dôvod založený na ustanovení

Spoločenstva nezávisle od jeho dôležitosti pre právny poriadok Spoločenstva, pokiaľ mali účastníci konania skutočnú možnosť nastoliť pred vnútroštátnym súdom dôvod založený na práve Spoločenstva.

(pozri body 29 — 31, 36, 41, 42 a výrok)